

strativt, helt uden for Rigsdagens Medvir-
ning at gennemføre meget indgribende
Forandringer i forfættelige bestaaende Forhold,
navnlig vort Skolevæsen vedrørende. Den
ærede Minister har jo til Støtte for denne
sin administrative Reformiver skaffet sig et
hemmeligt Raad, det saakaldte Kirkeraad eller
Bisperaad, et Slags Drakel, ligesom de
gamle Prætere havde at søge til, naar de
vilde søge Trøst og Besledning. Jeg veed
nu ikke, hvorvidt dette Bisperaad har haft
Indflydelse paa disse administrative Bestem-
melser vedrørende Skoleforhold, men det er
dog højt sandsynligt, da disse Forhold paa
en Maade ogsaa berøre Bisperne, der ere
Tilfynsmænd ved det danske Almueskolevæsen.
Det er jo noksom bekendt, hvordan den me-
get ærede Minister ved slige administrative
Bestemmelser f. Eks. har lukket Skolerne for
Bøvnerne, og det er nu gaaet saa vidt,
uagtet Skolerne, der dog ere Kommunernes
Ejendom, som man skulde tro, de maatte
have nogen Ret til at benytte udenfor
Undervisningstiden — at en Sogneraad-
formandovre i Fyn, der tillige er Kreds-
forstander for en Skyttekreds under Odense
Amts Skytteforening, har faaet en Næse af
Ministeriet, fordi han i sin Egenstaaelse af
Kredsformand for sin Skyttekreds tillod sig
en Søndag Eftermiddag efter Kirketid at
tage nogle af de unge Skytter med sig ind
i Sognets Skole for at aftale med dem nogle
Forhold vedrørende Skytteforeningen. Man
skulde antage, at det dog var et ret uskyl-
digt Foretagende, men der blev klaget til
Ministeren, og selvfølgelig, som Forholdene
have udviklet sig, fik vedkommende Sogne-
raadsformand en Tilkendegivelse af, at han
havde overtrædt sin Kompetence i saa Hen-
seende. (Berg: Det er det kommunale
Selvstyre.) Nej desværre, det er det stik
modsatte. En Lærerovre i Fyn tillod sig
forrige Aar at nedsette en Elev fra den
Blads, Skolekommissionen havde tillendt ved-
kommende. Det er jo en bekendt Sag, at
man paa mange Steder har den Skik, at
Skolekommissionen ved Halvaarsetsamen
giver Karakterer, og disse ere igen bestem-
mende for den Blads, Eleben maa indtage i
Skolen fra Nr. 1 opad til 100, eller hvor
mange der nu er i Skolen. Denne Rang-
forordning har man bibeholdt i alt Fald i
mange af de fynske Skoler, men en Lærer
tillod sig at bruge som Straf imod en Dreng
at nedsette ham nogle Bladser, men For-
ældrene søgte sig beværede derover og kla-
gede til Præsten, hvorefter Skolekommis-
sionen befalede Læreren, at han skulde sætte
Drengen paa den Blads, hvorpaa Skole-
kommissionen havde sat ham. Læreren lod

sig imidlertid ikke forbløffe, men gik videre
til Provsten og Skoleinspektionen, men disse
gav Forældrene og Præsten Medhold. Sa-
gen gik da til Ministeriet, og der fik nok
Læreren større Medhold, end nogen havde
paaregnet. Jeg holder i min Haand det
sidste Cirkulære, der mig bekendt er udgaaet
fra det ærede Ministerium. Det er udstedt
under 11te November dette Aar, og det ses
deraf, at det i det mindste er efter Ind-
skyldelse af det kirkelige Raad, at Ministeren
har udstedt dette Cirkulære, thi det begynder
saaledes: „Efter at have forhandlet med
det kirkelige Raad angaaende de for Tiden gæl-
dende Regler om Præsternes Ret til at an-
tage Børn til Konfirmationsforberedelse, for-
inden de ere udfrevne af Skolen, skal Mi-
nisteriet indskræppe følgende nærmere Regler
til Sagtagelse i saa Henseende“, og saa
kommer der en hel Række Skærpselser, med
Hensyn til hvilke jeg ikke kan forstaa andet,
end at de ogsaa tilfugte en Slags Reforma-
tion af vort Skolevæsen, navnlig Spørgs-
maalet Udskrivningen vedrørende, idet
det her er paalagt Præsterne nøje at vaage
over, at de ikke tage Børn til Konfirmations-
forberedelse, naar de ikke ere udfrevne af
Skolen med det Maal af Kundstaber, som
man har sat. Skulde disse Regler over-
holdes, vilde det føre til, at i Fremtiden kunde
en hel Mængde Børn ikke blive konfirmerede,
før de have fyldt deres 15de Aar, thi saa
skulle de udskrives af Skolen. (Berg: Eller
omvendt, at Børnene gaa tidligere ud af
Skolen!) Ja, det er noget andet. Jeg skal
ikke opholde mig ved disse administrative
Bestemmelser, da det i og for sig ikke ved-
rører denne Forespørgsel, uden for saa
vidt det bidrager til at illustrere, hvorledes
den nuværende Tilstand i Virkeligheden er.
Jeg kan nemlig ikke se rettere, end at der
snart ikke er Spor af kommunal Myndighed
tilbage. Den Myndighed, Sogneraadene
have, tror jeg, indskrænker sig til — ja, jeg
er ikke sikker derpaa, men jeg antager dog,
at et Sogneraad har Ret til, naar en
gammel Skolebygning skal omtættes, at
vælge, om det vil tække den med Rughalm
eller Hvedelanhalm, eller naar en Skole-
stue skal gøres i Stand, at købe Kalken, hos
hvilken Købmand det vil, men det skulde ikke
undre mig, om der ogsaa i den Henseende
en ston Dag kommer indskrænkende Be-
stemmelser. Det er, saa vidt jeg kan se, saa
godt som den eneste Myndighed, Sogne-
raadene nu have, og det forekommer mig at
være lovlig indskrænket. Nu i den senere
Tid har den meget ærede Minister fundet
paa, saa snart det af de aarlige Indberet-
ninger fra Skolekommissionerne viser sig, at